

bejdsløshedskasse er kommet ud for, bliver afhjulpet ved et ekstra statstilskud, der gør det muligt for kassen at fortsætte sin virksomhed på den selvsamme måde som hidtil, både hvad størrelsen af understøttelsen angår, og hvad dageantallet angår.

Mit parti er af den opfattelse, at yderligere kontingentforhøjelser er en vej, der er ufarbar. Kontingenterne for arbejdsmændene er gennem årene gang på gang blevet hævet, således at kontingenterne i de fleste afdelinger landet over ligger mellem 6 og 7 kr. ugentlig, når forbundskontingenterne medregnes. Vi finder, at grænsen for kontingenternes størrelse er nået, og at det må være en retfærdighedshandling, at staten træder til, når alle kassens midler er udtømt, og når kassen har set sig nødsaget til at ty til næste års tilskud for overhovedet at kunne fortsætte virksomheden.“

Da det imidlertid først og fremmest er beskæftigelse, arbejdsmændene ønsker, stilledes samtidig forslag om, at „de midler, der efterhånden har opsamlet sig i *vejfonden*, bringes i anvendelse hurtigst muligt. Vejmillionerne, som vi i daglig tale kalder dem, burde i første række komme i anvendelse til støtte for arbejdsmændene ved igangsættelse af offentlige arbejder, der vil omfatte jordarbejder, vejanlæg, brobygningsarbejder o. lign., alt sammen arbejde, der i første række vil komme til at beskæftige arbejdsmændene. Der kan heller ikke være et gran rimelighed i, at over 400 mill. kr. ligger og slummer i en vejfond, som er bestemt til forbedring af veje her i landet, netop nu, da omkring ved 100 000 arbejdsmænd går ledige og tømmer deres arbejdsløshedskasser og samtidig må se deres hjem og familie vantrives i håbløshed uden noget egentligt perspektiv for fremtiden. Vi finder, at tiden nu må være inde til, at alle arbejdsmuligheder udnyttes rundt om i alle landets kommuner, og at vejfondens midler omsættes til nyttigt arbejde, så arbejdsmændenes kontrolsteder affolkes og der gives mulighed for arbejde og fortjeneste til de tusinder af arbejdsmænd, som utålmodigt venter på den simple ret her i livet: at få noget at bestille.“

Arbejds- og socialministeren fandt det ikke nødvendigt at gå nærmere ind på forslaget, idet han henviste til sine udtalelser i den debat, der havde fundet sted angående forslag til lov om ekstra tilskud til statsanerkendte arbejdsløshedskasser [af Bundvad m. fl.]. De øvrige ordførere talte ligeledes ganske kort, mens *ordføreren for forslagsstillerne* i en svartale gjorde nærmere rede for kommunisternes synspunkter vedrørende den foreliggende sag.

På forslag af Wiggo Larsen (S) vedtoges det at standse behandlingen og at henvise forslaget til behandling i udvalget angående det foran nævnte socialdemokratiske lovforslag. Dette afgav ikke betænkning, men en beretning, som er gengivet side 515.